

I

(Mededelingen)

RAAD

VERDRAG INZAKE HET RECHT DAT VAN TOEPASSING IS OP VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST

(Geconsolideerde versie)

EERSTE PROTOCOL BETREFFENDE DE UITLEGGING VAN HET VERDRAG VAN 1980 DOOR HET HOF VAN JUSTITIE

(Geconsolideerde versie)

TWEEDE PROTOCOL WAARBIJ AAN HET HOF VAN JUSTITIE BEPAALDE BEVOEGDHEDEN WORDEN TOEGEKEND INZAKE DE UITLEGGING VAN HET VERDRAG VAN 1980

(Geconsolideerde versie)

(2005/C 334/01)

WOORD VOORAF

De ondertekening op 14 april 2005 van het Verdrag inzake de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot het Verdrag van Rome inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst en tot de twee protocollen betreffende de uitlegging van dat Verdrag door het Hof van Justitie, heeft het wenselijk gemaakt een gecodificeerde versie op te stellen van het Verdrag van Rome en de twee protocollen.

Deze teksten gaan vergezeld van zes verklaringen: een eerste verklaring uit 1980 betreffende de harmonisatie van maatregelen met betrekking tot in de Gemeenschap aangenomen verwijzingsregels en die van het Verdrag, een tweede verklaring, eveneens uit 1980, met betrekking tot de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag, een derde verklaring uit 1996 met betrekking tot de naleving van de procedure van artikel 23 van het Verdrag van Rome inzake het goederenvervoer over zee, een vierde verklaring uit 2005 over de voor de ratificatie van de toetredingsverdragen gestelde termijnen, een vijfde verklaring, eveneens uit 2005, inzake het tijdstip waarop een voorstel voor een verordening inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, moet worden ingediend, en een zesde verklaring, eveneens uit 2005, over de uitwisseling van informatie.

Het secretariaat-generaal van de Raad, in welks archieven de originelen van de betrokken teksten worden bewaard, heeft de tekst van deze uitgave opgesteld. Er zij evenwel opgemerkt dat deze tekst niet bindend is en dat de officiële teksten van de gecodificeerde instrumenten te vinden zijn in de volgende nummers van het Publicatieblad.)

Taalversie van het Publicatie-blad	Verdrag van 1980	Toetredings-verdrag van 1984	Protocol I van 1988	Protocol II van 1988	Toetredings-verdrag van 1992	Toetredings-verdrag van 1996	Toetredings-verdrag van 2005
Duits	L 266, blz. 1, 9.10.1980	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Engels	L 266, blz. 1, 9.10.1980	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Deens	L 266, blz. 1, 9.10.1980	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005

Taalversie van het Publicatie-blad	Verdrag van 1980	Toetredings-verdrag van 1984	Protocol I van 1988	Protocol II van 1988	Toetredings-verdrag van 1992	Toetredings-verdrag van 1996	Toetredings-verdrag van 2005
Frans	L 266, blz. 1, 9.10.1980	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Grieks	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Iers	Bijzondere uitgave (L 266)	Bijzondere uitgave (L 146)	Bijzondere uitgave (L 48)	Bijzondere uitgave (L 48)	Bijzondere uitgave (L 333)	Bijzondere uitgave (C 15)	Bijzondere uitgave (C 169)
Italiaans	L 266, blz. 1, 9.10.1980	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Nederlands	L 266, blz. 1, 9.10.1980	L 146, blz. 1, 31.5.1984	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Spaans	Bijzondere uitgave Hoofdstuk 1, deel 3, blz. 36 (zie ook PB L 333, blz. 17)	Bijzondere uitgave Hoofdstuk 1, deel 4, blz. 36 (zie ook PB L 333, blz. 72)	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Portugees	Bijzondere uitgave Hoofdstuk 1, deel 3, blz. 36 (zie ook PB L 333, blz. 7)	Bijzondere uitgave Hoofdstuk 1, deel 4, blz. 72 (zie ook PB L 333, blz. 7)	L 48, blz. 1, 20.2.1989	L 48, blz. 17, 20.2.1989	L 333, blz. 1, 18.11.1992	C 15, blz. 10, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Fins	C 15, blz. 70, 15.1.1997	C 15, blz. 66, 15.1.1997	C 15, blz. 60, 15.1.1997	C 15, blz. 64, 15.1.1997	C 15, blz. 68, 15.1.1997	C 15, blz. 53, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Zweeds	C 15, blz. 70, 15.1.1997	C 15, blz. 66, 15.1.1997	C 15, blz. 60, 15.1.1997	C 15, blz. 64, 15.1.1997	C 15, blz. 68, 15.1.1997	C 15, blz. 53, 15.1.1997	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Tsjechisch	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 15, blz. 26, 15.1.1997	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Ests	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Lets	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Litouws	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Hongaars	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Maltees	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Pools	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Slowaaks	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005
Sloveens	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 23, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 10, 8.7.2005	C 169, blz. 26, 8.7.2005	C 169, blz. 28, 8.7.2005	C 169, blz. 1, 8.7.2005

**VERDRAG INZAKE HET RECHT DAT VAN TOEPAS-
SING IS OP VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST
TER ONDERTEKENING OPENGESTELD TE ROME OP
19 JUNI 1980 ⁽¹⁾**

⁽¹⁾ Tekst als gewijzigd bij het Verdrag van 10 april 1984 inzake de toetreding van de Helleense Republiek, hierna „het Toetredingsverdrag van 1984” te noemen, bij het Verdrag van 18 mei 1992 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, hierna „het Toetredingsverdrag van 1992” te noemen, bij het Verdrag inzake de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, hierna „het Toetredingsverdrag van 29 november 1996” te noemen, en bij het Verdrag van 14 april 2005 inzake de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek, hierna „het Toetredingsverdrag van 2005” te noemen.

PREAMBULE

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

GELEID door de wens om op het gebied van het internationaal privaatrecht verder te gaan met de in de Gemeenschap reeds begonnen eenmaking van het recht, met name terzake van de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen,

VERLANGENDE eenvormige regels op te stellen voor het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst,

HEBBEN OVEREENSTEMMING BEREIKT OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN:

TITEL I**TOEPASSINGSGEBIED***Artikel 1***Toepassingsgebied**

1. De bepalingen van dit Verdrag zijn van toepassing op verbintenissen uit overeenkomst in gevallen waarin uit het recht van verschillende landen moet worden gekozen.
2. Zij zijn niet van toepassing op:
 - a) de staat en bevoegdheid van natuurlijke personen, behoudens artikel 11;
 - b) verbintenissen uit overeenkomst betreffende:
 - testamenten en erfenissen,
 - huwelijksgoederenrecht,
 - rechten en verplichtingen uit familierechtelijke betrekkingen tussen ouders en kinderen, uit bloedverwantschap, huwelijk en aanverwantschap, met inbegrip van onderhouds-verplichtingen jegens onwettige kinderen;
 - c) verbintenissen uit wissels, cheques, orderbriefjes, alsmede andere verhandelbare waardepapieren, voorzover de verbintenissen uit deze andere papieren het gevolg zijn van hun verhandelbaarheid;
 - d) overeenkomsten tot arbitrage en tot aanwijzing van een bevoegde rechter;
 - e) kwesties behorende tot het recht inzake vennootschappen, verenigingen en rechtspersonen, zoals de oprichting, de rechts- en handelingsbevoegdheid, het inwendig bestel en de ontbinding van vennootschappen, verenigingen en rechtspersonen, alsmede de persoonlijke aansprakelijkheid van de vennoten en de organen voor de schulden van de vennootschap, vereniging of rechtspersoon;
 - f) de vraag of een vertegenwoordiger zijn principaal dan wel of een orgaan van een vennootschap, vereniging of rechtspersoon deze vennootschap, vereniging of rechtspersoon jegens een derde kan binden;
 - g) de oprichting van „trusts”, alsmede de daardoor ontstane rechtsbetrekkingen tussen oprichters, „trustees” en begunstigden;
 - h) het bewijs en de rechtspleging, behoudens artikel 14.

3. De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op verzekeringsovereenkomsten waarin risico's worden gedekt die op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Economische Gemeenschap zijn gelegen. Bij de beoordeling van de vraag of een risico op deze grondgebieden is gelegen past de rechter zijn eigen recht toe.

4. Het voorgaande lid is niet van toepassing op herverzekeringsovereenkomsten.

Artikel 2

Toepassing van het recht van niet-verdragsluitende staten

Het door dit Verdrag aangewezen recht is toepasselijk, ongeacht de vraag of het het recht is van een verdragsluitende staat.

TITEL II

EENVORMIGE REGELS

Artikel 3

Rechtskeuze door partijen

1. Een overeenkomst wordt beheerst door het recht dat partijen hebben gekozen. De rechtskeuze moet uitdrukkelijk zijn gedaan of voldoende duidelijk blijken uit de bepalingen van de overeenkomst of de omstandigheden van het geval. Bij hun keuze kunnen partijen het toepasselijke recht aanwijzen voor de overeenkomst in haar geheel of voor slechts een onderdeel daarvan.

2. Partijen kunnen te allen tijde overeenkomen de overeenkomst aan een ander recht te onderwerpen dan het recht dat deze voorheen, hetzij op grond van een vroegere rechtskeuze overeenkomstig dit artikel, hetzij op grond van een andere bepaling van dit Verdrag, beheerste. Een wijziging in de rechtskeuze door partijen na de totstandkoming van de overeenkomst is niet van invloed op de formele geldigheid van de overeenkomst in de zin van artikel 9 en doet geen afbreuk aan rechten van derden.

3. De keuze door de partijen van een buitenlands recht, al dan niet gepaard gaande met de aanwijzing van een buitenlandse rechter, laat, wanneer alle overige elementen van het geval op het tijdstip van deze keuze met een enkel land zijn verbonden, onverlet de bepalingen waarvan volgens het recht van dit land niet bij overeenkomst mag worden afgeweken, hierna „dwingende bepalingen” te noemen.

4. De vraag of er overeenstemming tussen de partijen tot stand is gekomen over de keuze van het toepasselijke recht en of deze overeenstemming geldig is, wordt beheerst door de artikelen 8, 9 en 11.

Artikel 4

Het recht, dat bij gebreke van een rechtskeuze door de partijen toepasselijk is

1. Voorzover geen keuze overeenkomstig artikel 3 van het op de overeenkomst toepasselijke recht is gedaan, wordt de overeenkomst beheerst door het recht van het land waarmee zij het nauwst is verbonden. Indien evenwel een deel van de overeenkomst kan worden afgescheiden en dit deel nauwer verbonden is met een ander land, kan hierop bij wijze van uitzondering het recht van dat andere land worden toegepast.

2. Behoudens lid 5 wordt vermoed dat de overeenkomst het nauwst is verbonden met het land waar de partij die de kenmerkende prestatie moet verrichten, op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst haar gewone verblijfplaats, of, wanneer het een vennootschap, vereniging of rechtspersoon betreft, haar hoofdbestuur heeft. Indien de overeenkomst evenwel in de uitoefening van het beroep of het bedrijf van deze partij werd gesloten, is dit het land waar zich haar hoofdvestiging bevindt of, indien de prestatie volgens de overeenkomst door een andere vestiging dan de hoofdvestiging moet worden verricht, het land waar zich deze andere vestiging bevindt.

3. Voorzover de overeenkomst een zakelijk recht op of een recht tot gebruik van een onroerend goed tot onderwerp heeft, wordt, ongeacht lid 2, vermoed dat de overeenkomst het nauwst is verbonden met het land waar het onroerend goed is gelegen.

4. Het vermoeden van lid 2 geldt niet voor de overeenkomst tot vervoer van goederen. Wanneer bij een dergelijke overeenkomst het land waar de vervoerder zijn hoofdvestiging heeft ten tijde van de sluiting, tevens het land is waar de plaats van de inlading of lossing, dan wel de hoofdvestiging van de verzender is gelegen, wordt vermoed dat de overeenkomst het nauwst is verbonden met dat land. Voor de toepassing van dit lid wordt als overeenkomst tot vervoer van goederen beschouwd de bevrachting voor een enkele reis en iedere andere overeenkomst die hoofdzakelijk het vervoer van goederen betreft.

5. Lid 2 vindt geen toepassing indien niet kan worden vastgesteld welke de kenmerkende prestatie is. De vermoedens van de leden 2, 3 en 4 gelden niet wanneer uit het geheel der omstandigheden blijkt dat de overeenkomst nauwer is verbonden met een ander land.

Artikel 5

Door consumenten gesloten overeenkomsten

1. Dit artikel is van toepassing op overeenkomsten die betrekking hebben op de levering van roerende lichamelijke zaken of de verstrekking van diensten aan een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, alsmede op overeenkomsten ter financiering van een dergelijke levering of verstrekking.

2. Ongeacht artikel 3 kan de rechtskeuze van de partijen er niet toe leiden dat de consument de bescherming verliest welke hij geniet op grond van de dwingende bepalingen van het recht van het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, indien:

- de sluiting van de overeenkomst in dat land is voorafgegaan door een bijzonder voorstel of publiciteit en indien de consument in dat land de voor de sluiting van die overeenkomst noodzakelijke handelingen heeft verricht;
- de wederpartij van de consument of zijn vertegenwoordiger de bestelling van de consument in dat land heeft ontvangen; of
- het een koopovereenkomst betreft en de consument vanuit dat land naar een ander land is gereisd en daar de bestelling heeft gedaan, mits de reis door de verkoper is georganiseerd met het doel de consument tot koop te bewegen.

3. Ongeacht artikel 4 worden deze overeenkomsten, bij gebreke van een rechtskeuze overeenkomstig artikel 3, beheerst door het recht van het land waar de consument zijn gewone verblijfplaats heeft, indien zij zijn gesloten in de in lid 2 beschreven omstandigheden.

4. Dit artikel is niet van toepassing op:

- a) de vervoerovereenkomst;
- b) de overeenkomst tot verstrekking van diensten, wanneer de diensten aan de consument uitsluitend moeten worden verstrekt in een ander land dan dat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.

5. Ongeacht lid 4 is dit artikel van toepassing op de overeenkomst waarbij voor één enkele prijs zowel vervoer als verblijf worden aangeboden.

Artikel 6

Individuele arbeidsovereenkomsten

1. Ongeacht artikel 3 kan de rechtskeuze van partijen in een arbeidsovereenkomst er niet toe leiden dat de werknemer de bescherming verliest welke hij geniet op grond van de dwingende bepalingen van het recht dat ingevolge lid 2 van het onderhavige artikel bij gebreke van een rechtskeuze op hem van toepassing zou zijn.

2. Ongeacht artikel 4 wordt de arbeidsovereenkomst, bij gebreke van een rechtskeuze overeenkomstig artikel 3, beheerst door:

- a) het recht van het land waar de werknemer ter uitvoering van de overeenkomst gewoonlijk zijn arbeid verricht, zelfs wanneer hij tijdelijk in een ander land te werk is gesteld; of
- b) het recht van het land waar zich de vestiging bevindt die de werknemer in dienst heeft genomen, wanneer deze niet in eenzelfde land gewoonlijk zijn arbeid verricht,

tenzij uit het geheel der omstandigheden blijkt dat de arbeidsovereenkomst nauwer is verbonden met een ander land, in welk geval het recht van dat andere land toepasselijk is.

Artikel 7

Bepalingen van bijzonder dwingend recht

1. Bij de toepassing ingevolge dit Verdrag van het recht van een bepaald land kan gevolg worden toegekend aan de dwingende bepalingen van het recht van een ander land waarmede het geval nauw is verbonden, indien en voorzover deze bepalingen volgens het recht van het laatstgenoemde land toepasselijk zijn, ongeacht het recht dat de overeenkomst beheerst. Bij de beslissing of aan deze dwingende bepalingen gevolg moet worden toegekend, wordt rekening gehouden met hun aard en strekking, alsmede met de gevolgen die uit de toepassing of niet-toepassing van deze bepalingen zouden voortvloeien.

2. Dit Verdrag laat de toepassing onverlet van de bepalingen van het recht van het land van de rechter die ongeacht het op de overeenkomst toepasselijke recht, het geval dwingend beheersen.

Artikel 8

Bestaan en materiële geldigheid

1. Het bestaan en de geldigheid van de overeenkomst of van een bepaling daarvan worden beheerst door het recht dat ingevolge dit Verdrag toepasselijk zou zijn, indien de overeenkomst of de bepaling geldig zou zijn.

2. Niettemin kan een partij zich, voor het bewijs dat zij haar toestemming niet heeft verleend, beroepen op het recht van het land waar zij haar gewone verblijfplaats heeft, indien uit de omstandigheden blijkt dat het niet redelijk zou zijn de gevolgen van haar gedrag te bepalen overeenkomstig het recht, bedoeld in het voorgaande lid.

Artikel 9

Vorm

1. Een overeenkomst die is gesloten tussen personen die zich in eenzelfde land bevinden, is wat de vorm betreft geldig indien zij voldoet aan de vormvereisten van het recht dat ingevolge dit Verdrag op de overeenkomst zelve van toepassing is, of van het recht van het land waar de overeenkomst is gesloten.

2. Een overeenkomst die is gesloten tussen personen die zich in verschillende landen bevinden, is wat de vorm betreft geldig indien zij voldoet aan de vormvereisten van het recht dat ingevolge dit Verdrag op de overeenkomst zelve van toepassing is, of van het recht van een van die landen.

3. Wanneer de overeenkomst is gesloten door een vertegenwoordiger, wordt onder het land, bedoeld in de leden 1 en 2, verstaan het land waar de vertegenwoordiger zich bevindt op het tijdstip dat hij optreedt.

4. Een eenzijdige rechtshandeling die betrekking heeft op een reeds gesloten of nog te sluiten overeenkomst, is wat de vorm betreft geldig indien zij voldoet aan de vormvereisten van het recht dat de overeenkomst zelve ingevolge dit Verdrag beheerst of zou beheersen, of van het recht van het land waar die rechtshandeling is verricht.

5. De voorgaande leden zijn niet van toepassing op overeenkomsten waarop artikel 5 van toepassing is en die onder de in lid 2 van dat artikel beschreven omstandigheden zijn gesloten. Deze overeenkomsten worden wat de vorm betreft beheerst door het recht van het land waar de consument zijn gewone verblijfplaats heeft.

6. Ongeacht de leden 1 tot en met 4 van dit artikel wordt de overeenkomst die een zakelijk recht op of een recht tot gebruik van een onroerend goed tot onderwerp heeft, beheerst door de dwingende vormvoorschriften van het recht van het land waar het onroerend goed is gelegen, voorzover die voorschriften volgens dat recht toepasselijk zijn ongeacht de plaats waar de overeenkomst werd gesloten en ongeacht het daarop toepasselijke recht.

Artikel 10

De onderwerpen die het toepasselijke recht beheerst

1. Het recht dat ingevolge de artikelen 3 tot en met 6 en 12 van dit Verdrag op de overeenkomst toepasselijk is, beheerst met name:

- a) de uitlegging ervan;
- b) de nakoming ervan;
- c) de gevolgen van gehele of gedeeltelijke tekortkoming, daaronder begrepen de vaststelling van de schade voorzover hiervoor rechtsregels gelden, een en ander binnen de grenzen welke het procesrecht van de rechter aan diens bevoegdheden stelt;
- d) de verschillende wijzen waarop verbintenissen tenietgaan, alsmede de verjaring en het verval van rechten als gevolg van het verstrijken van een termijn;
- e) de gevolgen van de nietigheid van de overeenkomst.

2. Ten aanzien van de wijze van nakoming en de door de schuldeiser in geval van tekortkoming te nemen maatregelen, wordt rekening gehouden met het recht van het land waar de overeenkomst wordt nagekomen.

Artikel 11

Handelingsonbekwaamheid

Bij een overeenkomst die is gesloten tussen personen die zich in eenzelfde land bevinden, kan een natuurlijke persoon die volgens het recht van dat land handelingsbekwaam is, zich slechts beroepen op het feit dat hij volgens een ander recht handelingsonbekwaam is, indien de wederpartij ten tijde van de sluiting van de overeenkomst deze onbekwaamheid kende of door nalatigheid niet kende.

Artikel 12

Cessie

1. De verbintenissen tussen cedent en cessionaris van een vordering jegens een andere persoon, de schuldenaar, worden beheerst door het recht dat ingevolge dit Verdrag op de tussen hen bestaande overeenkomst van toepassing is.

2. Het recht dat de gecedeerde vordering beheerst, bepaalt of zij voor cessie vatbaar is, alsmede de betrekkingen tussen cessionaris en schuldenaar, de voorwaarden waaronder de cessie aan de schuldenaar kan worden tegengeworpen en of de schuldenaar door betaling is bevrijd.

*Artikel 13***Subrogatie**

1. Indien een persoon, de schuldeiser, een vordering uit overeenkomst heeft jegens een andere persoon, de schuldenaar, en een derde verplicht is de schuldeiser te voldoen, dan wel deze reeds door de derde op grond van deze verplichting is voldaan, bepaalt het recht dat op de verplichting van de derde toepasselijk is, of deze de rechten die de schuldeiser jegens de schuldenaar heeft overeenkomstig het recht dat hun betrekkingen beheerst, kan uitoefenen en zo ja, in welke mate.
2. Hetzelfde geldt wanneer verschillende personen door dezelfde overeenkomst zijn gebonden en een van hen de schuldeiser heeft voldaan.

*Artikel 14***Bewijs**

1. Het recht dat ingevolge dit Verdrag de overeenkomst beheerst, is van toepassing voorzover het ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst wettelijke vermoedens vestigt of regels over de verdeling van de bewijslast bevat.
2. Rechtshandelingen kunnen worden bewezen door ieder middel dat is toegelaten door het recht van de rechter of door een der in artikel 9 bedoelde rechtstelsels volgens hetwelk de rechtshandeling wat haar vorm betreft geldig is, voorzover dit middel van bewijsvoering kan worden opgedragen door de rechter bij wie de zaak aanhangig is.

*Artikel 15***Uitsluiting van herverwijzing**

Wanneer dit Verdrag de toepassing van het recht van een land voorschrijft, worden daaronder verstaan de rechtsregels die in dat land gelden met uitsluiting van het internationaal privaatrecht.

*Artikel 16***Openbare orde**

De toepassing van een bepaling van het door dit Verdrag aangewezen recht kan slechts terzijde worden gesteld indien deze toepassing kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde van het land van de rechter.

*Artikel 17***Overgangsbepaling**

Dit Verdrag is in een verdragsluitende staat van toepassing op overeenkomsten die zijn gesloten nadat het voor deze staat in werking is getreden.

*Artikel 18***Eenvormige uitlegging**

Bij de uitlegging en de toepassing van de voorgaande eenvormige regels moet rekening worden gehouden met het internationale karakter ervan en de wenselijkheid om eenheid te bereiken in de wijze waarop zij worden uitgelegd en toegepast.

*Artikel 19***Staten met meer dan één rechtssysteem**

1. Indien een staat uit meer dan een territoriale eenheid bestaat en elke eenheid daarvan eigen rechtsregels voor verbintenissen uit overeenkomst bezit, wordt voor de bepaling van het overeenkomstig dit Verdrag toe te passen recht iedere territoriale eenheid als een land beschouwd.
2. Een staat waarbinnen verschillende territoriale eenheden eigen rechtsregels voor verbintenissen uit overeenkomst bezitten, is niet verplicht dit Verdrag toe te passen in gevallen waarin uitsluitend rechtsregels van deze territoriale eenheden voor toepassing in aanmerking komen.

*Artikel 20***Voorrang van het Gemeenschapsrecht**

Dit Verdrag laat onverlet de toepassing van bepalingen die voor bijzondere gebieden regels van internationaal privaatrecht met betrekking tot verbintenissen uit overeenkomst bevatten en die zijn of zullen worden neergelegd in besluiten van de instellingen van de Europese Gemeenschappen of in ter uitvoering van deze besluiten geharmoniseerde nationale wetgevingen.

*Artikel 21***Verhouding tot andere verdragen**

Dit Verdrag laat onverlet de toepassing van internationale verdragen waarbij een verdragsluitende staat partij is of zal worden.

*Artikel 22***Voorbehouden**

1. Iedere verdragsluitende staat kan zich op het tijdstip van ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, het recht voorbehouden niet toe te passen:
 - a) artikel 7, lid 1;
 - b) artikel 10, lid 1, onder e).
2. ⁽¹⁾
3. Iedere verdragsluitende staat kan een door hem gemaakt voorbehoud op elk moment intrekken; het voorbehoud verliest zijn gevolg op de eerste dag van de derde kalendermaand na de kennisgeving van de intrekking.

TITEL III

SLOTBEPALINGEN*Artikel 23*

1. Indien een verdragsluitende staat, nadat het Verdrag voor hem in werking is getreden, een nieuwe verwijzingsregel wenst vast te stellen voor een speciale categorie van overeenkomsten die onder het Verdrag vallen, geeft hij de andere staten die het Verdrag hebben ondertekend, van zijn voornemen kennis door tussenkomst van de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen.
2. Binnen zes maanden na de kennisgeving aan de secretaris-generaal kan elke staat die het Verdrag heeft ondertekend, hem verzoeken te bevorderen dat de staten die het Verdrag hebben ondertekend, met elkaar in overleg treden teneinde tot een akkoord te komen.(...) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Lid geschrapt bij artikel 2, punt 1), van het Toetredingsverdrag van 1992.

⁽²⁾ Zin geschrapt bij het Typetoetredingsverdrag van 1992.

3. Indien geen enkele staat die het Verdrag heeft ondertekend binnen deze termijn om overleg heeft verzocht of indien binnen twee jaar na de kennisgeving aan de secretaris-generaal het overleg niet tot overeenstemming heeft geleid, kan de verdragsluitende staat zijn recht wijzigen. De door deze staat getroffen regeling wordt door tussenkomst van de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen ter kennis gebracht van de overige staten die het Verdrag hebben ondertekend.

Artikel 24

1. Indien een verdragsluitende staat, nadat het onderhavige Verdrag voor hem in werking is getreden, partij wenst te worden bij een meerzijdig verdrag waarvan het voornaamste onderwerp of een der voornaamste onderwerpen een regeling van internationaal privaatrecht is betreffende een van de onderwerpen die door het onderhavige Verdrag worden beheerst, is de procedure van artikel 23 van toepassing. De termijn van twee jaar, bedoeld in artikel 23, lid 3, wordt evenwel teruggebracht tot een jaar.

2. De in het voorgaande lid bedoelde procedure wordt niet gevolgd wanneer een verdragsluitende staat of een van de Europese Gemeenschappen reeds partij is bij het meerzijdige verdrag, of wanneer daarmee wordt beoogd een verdrag te wijzigen waarbij de betrokken staat partij is, of wanneer het een verdrag betreft dat werd gesloten in het kader van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 25

Wanneer een verdragsluitende staat van oordeel is dat de door dit Verdrag tot stand gekomen eenmaking van het recht in gevaar wordt gebracht door het sluiten van andere dan de in artikel 24, lid 1, bedoelde verdragen, kan deze staat aan de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen verzoeken te bevorderen dat de staten die dit Verdrag hebben ondertekend, met elkaar in overleg treden.

Artikel 26

Iedere verdragsluitende staat kan verzoeken om herziening van dit Verdrag. In dat geval roept de voorzitter van de Raad van de Europese Gemeenschappen een herzieningsconferentie bijeen.

*Artikel 27 ⁽¹⁾**Artikel 28*

1. Dit Verdrag staat met ingang van 19 juni 1980 open voor ondertekening door de staten die partij zijn bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.
2. Dit Verdrag wordt door de ondertekenende staten bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen ⁽²⁾.

Artikel 29 ⁽³⁾

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op het nederleggen van de zevende akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.
2. Voor elke ondertekenende staat die het Verdrag nadien bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt, treedt het in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op het nederleggen van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

⁽¹⁾ Artikel geschrapt bij artikel 2, punt 1), van het Toetredingsverdrag van 1992.

⁽²⁾ De Toetredingsverdragen worden bekrachtigd overeenkomstig de hierna genoemde bepalingen van deze verdragen:

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1984, artikel 3 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 3

Dit Verdrag wordt door de ondertekenende Staten bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1992, artikel 4 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 4

Dit Verdrag wordt door de ondertekenende Staten bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1996, artikel 5 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 5

Dit Verdrag wordt door de ondertekenende Staten bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij het secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 2005, artikel 4 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 4

Dit Verdrag wordt door de ondertekenende staten bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie.”

⁽³⁾ De Toetredingsverdragen treden in werking overeenkomstig de hierna genoemde bepalingen van deze verdragen:

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1984, artikel 4 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 4

Dit Verdrag treedt tussen de Staten die het hebben bekrachtigd, in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op de nederlegging van de laatste akte van bekrachtiging door de Helleense Republiek en zeven Staten die het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst hebben bekrachtigd.

Voor elke Verdragsluitende Staat die dit Verdrag later bekrachtigt, treedt het in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1992, artikel 5 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 5

Dit Verdrag treedt tussen de Staten die het hebben bekrachtigd, in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op de nederlegging van de laatste akte van bekrachtiging door het Koninkrijk Spanje of de Portugese Republiek en één Staat die het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst heeft bekrachtigd.

Dit Verdrag treedt voor elke Verdragsluitende Staat die het later bekrachtigt, in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1996, artikel 6 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 6

1. Dit Verdrag treedt tussen de Staten die het hebben bekrachtigd, in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op de nederlegging van de laatste akte van bekrachtiging door de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland of het Koninkrijk Zweden en een verdragsluitende staat die het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst heeft bekrachtigd.

2. Dit Verdrag treedt voor elke verdragsluitende staat die het later bekrachtigt, in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 2005, artikel 5 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 5

1. Dit Verdrag treedt, tussen de staten die het bekrachtigd hebben, in werking op de eerste dag van de derde maand volgend op de nederlegging van de tweede akte van bekrachtiging.

2. Vervolgens treedt dit Verdrag voor iedere ondertekenende Staat die het daarna bekrachtigt, in werking op de eerste dag van de derde maand volgend op de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging.”

Artikel 30

1. Dit Verdrag heeft een looptijd van tien jaar, te rekenen vanaf het tijdstip waarop het overeenkomstig artikel 29, lid 1, in werking treedt; het voorgaande geldt ook voor staten waarvoor dit Verdrag op een later tijdstip in werking treedt.
2. Behoudens opzegging wordt het Verdrag stilzwijgend verlengd, telkens voor een tijdvak van vijf jaar.
3. De opzegging wordt ten minste zes maanden voor het verstrijken van de termijn van tien jaar of, al naar het geval, van vijf jaar, ter kennis gebracht van de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾.
4. De opzegging geldt slechts ten aanzien van de staat die haar heeft gedaan. Voor de andere verdragsluitende staten blijft het Verdrag van kracht.

Artikel 31 ⁽²⁾

De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt de staten die partij zijn bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap in kennis van:

- a) de ondertekeningen;
- b) het nederleggen van iedere akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring;
- c) het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag;
- d) de kennisgevingen, gedaan ingevolge de artikelen 23, 24, 25, 26 en 30 ⁽³⁾;
- e) de voorbehouden en de intrekking van de voorbehouden bedoeld in artikel 22.

Artikel 32

Het aan dit Verdrag toegevoegde protocol maakt een wezenlijk onderdeel van het Verdrag uit.

⁽¹⁾ Zin geschrapt bij het Toetredingsverdrag van 1992.

⁽²⁾ Van de Toetredingsverdragen wordt kennis gegeven overeenkomstig de hierna genoemde bepalingen van deze verdragen:

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1984, artikel 5 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 5

De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt de ondertekenende Staten in kennis van:

- a) de nederlegging van iedere akte van bekrachtiging,
- b) de data van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de Verdragsluitende Staten.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1992, artikel 6 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 6

De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt de ondertekenende Staten in kennis van:

- a) de nederlegging van iedere akte van bekrachtiging,
- b) de data van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de Verdragsluitende Staten.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1996, artikel 7 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 7

De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie stelt de ondertekenende Staten in kennis van:

- a) de nederlegging van iedere akte van bekrachtiging;
- b) de data van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de verdragsluitende staten.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 2005, artikel 6 van dit verdrag, dat als volgt luidt:

„Artikel 6

De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie stelt de ondertekenende staten in kennis van:

- a) de nederlegging van elke akte van bekrachtiging;
- b) de data van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de Verdragsluitende Staten.”

⁽³⁾ Punt d) zoals gewijzigd bij het Toetredingsverdrag van 1992.

Artikel 33 ⁽¹⁾

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, welke teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de regeringen van de ondertekenende staten.

(¹) De vermelding van de authentieke teksten van de Toetredingsverdragen is gebaseerd op de hierna genoemde bepalingen van deze verdragen:

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1984, de artikelen 2 en 6 van dit verdrag, die als volgt luiden:

„Artikel 2

De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen zendt aan de Regering van de Helleense Republiek een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst.

De tekst van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst in de Griekse taal wordt aan dit Verdrag gehecht. De tekst in de Griekse taal is op gelijke wijze authentiek als de overige teksten van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst.”

„Artikel 6

Dit Verdrag opgesteld in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, welke acht teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de regering van elke ondertekenende Staat.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1992, de artikelen 3 en 7 van dit verdrag, die als volgt luiden:

„Artikel 3

1. De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen zendt aan de Regeringen van het Koninkrijk Spanje en van de Portugese Republiek een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst.

2. De tekst van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst in de Portugese en de Spaanse taal is opgenomen in de bijlagen I en II bij het onderhavige Verdrag. De teksten in de Portugese en de Spaanse taal zijn op gelijke wijze authentiek als de overige teksten van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst.”

„Artikel 7

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese en de Spaanse taal, welke teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de regering van elke ondertekenende Staat.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 1996, de artikelen 4 en 8 van dit verdrag, die als volgt luiden:

„Artikel 4

1. De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie zendt aan de Regeringen van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese en de Spaanse taal van het Verdrag van 1980, het Verdrag van 1984, het Eerste Protocol van 1988, het Tweede Protocol van 1988 en het Verdrag van 1992.

2. De tekst van het Verdrag van 1980, het Verdrag van 1984, het Eerste Protocol van 1988, het Tweede Protocol van 1988 en het Verdrag van 1992 in de Finse en de Zweedse taal is op gelijke wijze authentiek als de overige teksten van het Verdrag van 1980, het Verdrag van 1984, het Eerste Protocol van 1988, het Tweede Protocol van 1988 en het Verdrag van 1992.”

„Artikel 8

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, welke twaalf teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de regering van elke ondertekenende Staat.”

— wat betreft het Toetredingsverdrag van 2005, de artikelen 3 en 7 van dit verdrag, die als volgt luiden:

„Artikel 3

1. De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie zendt aan de regeringen van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Slowaakse Republiek en de Republiek Slovenië, een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Spaanse, de Deense, de Duitse, de Griekse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Finse en de Zweedse taal van het Verdrag van 1980, het Verdrag van 1984, het Eerste Protocol van 1988, het Tweede Protocol van 1988, het Verdrag van 1992 en het Verdrag van 1996.

2. De tekst van het Verdrag van 1980, het Verdrag van 1984, het Eerste Protocol van 1988, het Tweede Protocol van 1988, het Verdrag van 1992 en het Verdrag van 1996 in de Tsjechische, de Estse, de Hongaarse, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Poolse, de Slowaakse en de Sloveense taal is op gelijke wijze authentiek als de overige teksten van het Verdrag van 1980, het Verdrag van 1984, het Eerste Protocol van 1988, het Tweede Protocol van 1988, het Verdrag van 1992 en het Verdrag van 1996.”

„Artikel 7

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Estse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Hongaarse, de Ierse, de Italiaanse, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Nederlandse, de Poolse, de Portugese, de Sloveense, de Slowaakse, de Spaanse, de Tsjechische en de Zweedse taal, welke eenentwintig teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de Regering van elke ondertekenende staat.”

Ten blijk waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Gedaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

PROTOCOL ⁽¹⁾

De hoge verdragsluitende partijen hebben overeenstemming bereikt over onderstaande bepaling die aan het Verdrag is gehecht:

„Ongeacht de bepalingen van het Verdrag kunnen Denemarken, Zweden en Finland de nationale bepalingen betreffende het recht dat van toepassing is op kwesties in verband met het goederenvervoer over zee, handhaven en wijzigen zonder de procedure van artikel 23 van het Verdrag van Rome te volgen. Dit betreft de volgende nationale bepalingen:

- in Denemarken: artikel 252 en artikel 321, leden 3 en 4, van de Sølov (zeewet);
- in Zweden: hoofdstuk 13, artikel 2, leden 1 en 2, en hoofdstuk 14, artikel 1, lid 3, van de sjölagen (zeewet);
- in Finland: hoofdstuk 13, artikel 2, leden 1 en 2, en hoofdstuk 14, artikel 1, punt 3, van de merilaki/sjölagen (zeewet).”.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Protocol hebben geplaatst.

Gedaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

(¹) Tekst zoals gewijzigd bij het Toetredingsverdrag van 1996.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING

Op het tijdstip van de ondertekening van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, hebben de regeringen van het Koninkrijk België, van het Koninkrijk Denemarken, van de Bondsrepubliek Duitsland, van de Franse Republiek, van Ierland, van de Italiaanse Republiek, van het Groothertogdom Luxemburg, van het Koninkrijk der Nederlanden en van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

- I. geleid door het verlangen zoveel mogelijk te voorkomen dat verwijzingsregels worden verspreid over verschillende instrumenten en dat deze regels onderling afwijken, de wens uitgesproken dat de instellingen van de Europese Gemeenschappen bij de uitoefening van hun bevoegdheden op de grondslag der Verdragen waarbij zij zijn opgericht, zich inspannen om, indien daartoe aanleiding bestaat, verwijzingsregels vast te stellen die zoveel mogelijk overeenkomen met die van dit Verdrag;
- II. uiting gegeven aan hun voornemen onmiddellijk na de ondertekening van het Verdrag en in afwachting van het tijdstip waarop ingevolge artikel 24 van het Verdrag gebondenheid daartoe bestaat, onderling overleg te plegen ingeval een van de ondertekenende staten partij zou willen worden bij een verdrag waarop de in dat artikel bedoelde procedure van toepassing zou zijn;
- III. als hun mening tot uitdrukking gebracht dat, gezien de bijdrage van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst tot de eenmaking van de verwijzingsregels in de Europese Gemeenschappen, iedere toekomstige lidstaat van de Europese Gemeenschappen tot dit Verdrag dient toe te treden.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder deze Verklaring hebben geplaatst.

Gedaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING

De regeringen van het Koninkrijk België, van het Koninkrijk Denemarken, van de Bondsrepubliek Duitsland, van de Franse Republiek, van Ierland, van de Italiaanse Republiek, van het Groothertogdom Luxemburg, van het Koninkrijk der Nederlanden en van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

op het ogenblik van de ondertekening van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst,

geleid door de wens een zo doeltreffend mogelijke toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te verzekeren,

verlangende te voorkomen dat verschillen in uitlegging van het Verdrag afbreuk doen aan de eenheid van dit Verdrag,

verklaren zich bereid:

1. de mogelijkheid te onderzoeken om bepaalde bevoegdheden toe te kennen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en, voorzover nodig, over een daartoe strekkende overeenkomst te onderhandelen;
2. periodiek overleg tussen hun vertegenwoordigers te doen plaatsvinden.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder deze Verklaring hebben geplaatst.

Gedaan te Rome, de negentiende juni negentienhonderd tachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

Gezamenlijke verklaring van de Hoge Verdragsluitende Partijen over de voor de ratificatie van het Toetredingsverdrag gestelde termijn

„De Hoge Verdragsluitende Partijen, in het kader van de Raad bijeen bij de ondertekening van het Verdrag inzake de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot het Verdrag van Rome van 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, verklaren dat zij de nodige maatregelen zullen nemen om dit verdrag binnen een redelijke termijn te bekrachtigen, indien mogelijk vóór december 2005.”.

Verklaring van de lidstaten inzake het tijdstip waarop een voorstel voor een verordening inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, moet worden ingediend

„De lidstaten verzoeken de Commissie om zo spoedig mogelijk en uiterlijk eind 2005 een voorstel in te dienen voor een verordening inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst.”.

Gemeenschappelijke verklaring van de lidstaten over de uitwisseling van informatie

„De regeringen van het Koninkrijk België, de Republiek Tsjechië, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

bij de ondertekening van het Verdrag van 2005 inzake de toetreding tot het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, en tot het eerste en het tweede protocol betreffende de uitlegging ervan door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, zoals later gewijzigd,

geleid door de wens om te zorgen voor een zo doeltreffend en uniform mogelijke toepassing van de bepalingen van het hierboven bedoelde eerste protocol,

verklaren zich bereid om, tezamen met het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, te komen tot een uitwisseling van informatie over de in kracht van gewijsde gegane onherroepelijke beslissingen van de in artikel 2 van bovenstaand protocol genoemde rechterlijke instanties overeenkomstig het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst. Deze uitwisseling van informatie houdt het volgende in:

- de nationale bevoegde autoriteiten sturen de beslissingen van de in artikel 2, onder a), van het eerste protocol genoemde rechterlijke instanties en de significante beslissingen van de in artikel 2, onder b), van hetzelfde protocol genoemde rechterlijke instanties toe aan het Hof van Justitie,
 - het Hof van Justitie klasseert de beslissingen, bewaart ze ter informatie, en zorgt, indien nodig voor samenvattingen en vertalingen en voor de bekendmaking van beslissingen die van bijzonder belang zijn,
 - het Hof van Justitie doet de documentatie toekomen aan de bevoegde nationale autoriteiten van de staten die partij zijn bij het protocol, evenals aan de Commissie en de Raad van de Europese Gemeenschappen.”.
-

EERSTE PROTOCOL BETREFFENDE DE UITLEGGING DOOR HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VAN HET VERDRAG INZAKE HET RECHT DAT VAN TOEPASSING IS OP VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST, VOOR ONDERTEKENING OPENGESTELD TE ROME OP 19 JUNI 1980 ⁽¹⁾

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN BIJ HET VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

VERWIJZENDE naar de gemeenschappelijke verklaring, gehecht aan het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, voor ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980,

HEBBEN BESLOTEN een protocol te sluiten waarbij aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de bevoegdheid wordt toegekend om genoemd Verdrag uit te leggen en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen:

(Door de lidstaten aangewezen gevolmachtigden)

DIE, in het kader van de Raad van de Europese Gemeenschappen bijeen, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten,

OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT OVER DE VOLGENDE BEPALINGEN:

Artikel 1

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is bevoegd uitspraak te doen over de uitlegging:

- a) van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, hierna „het Verdrag van Rome inzake verbintenissen” te noemen;
- b) van de Verdragen inzake de toetreding tot het Verdrag van Rome inzake verbintenissen van de staten die lid zijn geworden van de Europese Gemeenschappen na de datum waarop dit Verdrag ter ondertekening werd opengesteld;
- c) van het onderhavige protocol.

Artikel 2

Elke hiernagenoemde rechterlijke instantie kan het Hof van Justitie verzoeken, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over een vraag die in een bij deze instantie aanhangige zaak aan de orde is gekomen en die betrekking heeft op de uitlegging van de in artikel 1 genoemde teksten, indien deze rechterlijke instantie een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis:

- a) — in België:
het Hof van Cassatie (la Cour de Cassation) en de Raad van State (le Conseil d'État),
— in de Tsjechische Republiek:
Nejvyšší soud České republiky' and 'Nejvyšší správní soud,
— in Denemarken:
Højesteret,
— in de Bondsrepubliek Duitsland:
die obersten Gerichtshöfe des Bundes,
— in Estland:
Riigikohus,
— in Griekenland:
Τα ανώτατα Δικαστήρια,

⁽¹⁾ Tekst zoals gewijzigd bij het Toetredingsverdrag van 2005.

- in Spanje:
el Tribunal Supremo,
- in Frankrijk:
la Cour de Cassation en le Conseil d'État,
- in Ierland:
the Supreme Court,
- in Italië:
la Corte suprema di Cassazione en il Consiglio di Stato,
- in Cyprus:
Ανώτατο Δικαστήριο,
- in Letland:
Augstākās Tiesas Senāts,
- in Litouwen:
Lietuvos Aukščiausiasis Teismas en Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas,
- in Luxemburg:
la Cour Supérieure de Justice siégeant comme Cour de Cassation,
- in Hongarije:
Legfelsőbb Bíróság,
- in Malta:
Qorti ta' l-Appell,
- in Nederland:
de Hoge Raad,
- in Oostenrijk:
het Oberste Gerichtshof, het Verwaltungsgerichtshof en het Verfassungsgerichtshof,
- in Polen:
Sąd Najwyższy' and 'Naczelny Sąd Administracyjny,
- in Portugal:
o Supremo Tribunal de Justiça en o Supremo Tribunal Administrativo,
- in Slovenië:
Ustavno sodišče Republike Slovenije,
Vrhovno sodišče Republike Slovenije,
- in de Slowaakse Republiek:
Najvyšší súd Slovenskej republiky,
- in Finland:
het korkein oikeus/högsta domstolen, het korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen, het markkinatuomioistuim/marknadsdomstolen, en het työtuomioistuim/arbetsdomstolen,
- in Zweden:
Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen en Marknadsdomstolen,
- in het Verenigd Koninkrijk:
the House of Lords en de andere rechterlijke instanties tegen welke beslissingen geen rechtsmiddel openstaat;

b) de rechterlijke instanties van de verdragsluitende staten wanneer zij in beroep uitspraak doen.

Artikel 3

1. De bevoegde autoriteit van een verdragsluitende staat kan aan het Hof van Justitie verzoeken zich uit te spreken over een vraagstuk betreffende de uitlegging van de in artikel 1 genoemde teksten, indien door rechterlijke instanties van deze staat gegeven beslissingen in strijd zijn met de door het Hof van Justitie of in een uitspraak van een in artikel 2 genoemde rechterlijke instantie van een andere verdragsluitende staat gegeven uitlegging. De bepalingen van dit lid zijn slechts van toepassing op uitspraken die in kracht van gewijsde zijn gegaan.
2. De door het Hof van Justitie naar aanleiding van een dergelijk verzoek gegeven uitlegging heeft geen gevolg voor de uitspraken waarover het Hof om uitlegging is verzocht.
3. De procureurs-generaal bij de Hoven van Cassatie van de verdragsluitende staten of elke andere door een verdragsluitende staat aangewezen autoriteit zijn bevoegd, zich met een verzoek om uitlegging als bedoeld in lid 1 tot het Hof van Justitie te wenden.
4. De griffier van het Hof van Justitie geeft kennis van het verzoek aan de verdragsluitende staten, aan de Commissie en aan de Raad van de Europese Gemeenschappen, die het recht hebben binnen twee maanden na deze kennisgeving bij het Hof memories of schriftelijke opmerkingen in te dienen.
5. Voor de in dit artikel omschreven procedure worden geen kosten geïnd of uitgaven vergoed.

Artikel 4

1. Voorzover dit protocol niet anders bepaalt, zijn de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en die van het daaraan gehechte protocol betreffende het statuut van het Hof van Justitie, die van toepassing zijn wanneer het Hof bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak dient te doen, tevens van toepassing op de procedure inzake de uitlegging van de in artikel 1 genoemde teksten.
2. Het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie wordt zo nodig aangepast en aangevuld overeenkomstig artikel 188 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 5 ⁽¹⁾

Dit protocol is onderworpen aan bekrachtiging door de ondertekenende staten. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 6 ⁽²⁾

1. Om in werking te treden moet het onderhavige protocol bekrachtigd worden door zeven staten ten aanzien waarvan het Verdrag van Rome inzake verbintenissen van kracht is. Dit protocol treedt in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op het nederleggen van de akte van bekrachtiging door de staat die als laatste dezer deze handeling verricht. Indien evenwel het op 19 december 1988 te Brussel gesloten Tweede Protocol waarbij aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bepaalde bevoegdheden worden verleend inzake de uitlegging van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst ter ondertekening opgesteld te Rome op 19 juni 1980 ⁽³⁾, op een latere datum in werking treedt, treedt het onderhavige protocol eveneens in werking op de datum van inwerkingtreding van het Tweede Protocol.
2. Elke bekrachtiging na de inwerkingtreding van dit protocol wordt van kracht op de eerste dag van de derde maand die volgt op het nederleggen van de akte van bekrachtiging, mits de bekrachtiging, de aanvaarding of de goedkeuring van het Verdrag van Rome inzake verbintenissen door de betrokken staat effectief is geworden.

⁽¹⁾ Zie voetnoot 1 op bladzijde 12.

⁽²⁾ Zie voetnoot 3 op bladzijde 12.

⁽³⁾ Zie bladzijde 14.

Artikel 7 ⁽¹⁾

De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt de ondertekenende staten in kennis van:

- a) het nederleggen van elke akte van bekrachtiging;
- b) de datum van inwerkingtreding van dit protocol;
- c) de ingevolge artikel 3, lid 3, meegedeelde lijst van aangewezen autoriteiten;
- d) de ingevolge artikel 8 verstrekte mededelingen.

Artikel 8

De verdragsluitende staten doen de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen mededeling van de teksten van hun wettelijke bepalingen die een wijziging van de lijst van de in artikel 2, onder a), genoemde rechterlijke instanties met zich brengen.

Artikel 9

Dit protocol heeft rechtswerking zolang het Verdrag van Rome inzake verbintenissen van kracht is, onder de in artikel 30 van genoemd Verdrag bedoelde voorwaarden.

Artikel 10

Elke verdragsluitende staat kan verzoeken om herziening van dit protocol. In dat geval roept de voorzitter van de Raad van de Europese Gemeenschappen een conferentie voor de herziening bijeen.

Artikel 11 ⁽²⁾

Dit protocol, opgesteld in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Franse, de Engelse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese en de Spaanse taal, welke tien teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de regeringen van de ondertekenende staten.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Gedaan te Brussel, de negentiende december negentienhonderd achtentachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

⁽¹⁾ Zie voetnoot 1 op bladzijde 13.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1 op bladzijde 14.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARINGEN**Gemeenschappelijke verklaring**

De regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Portugese Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

Op het ogenblik van de ondertekening van het Eerste Protocol betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, voor ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980,

Geleid door de wens een zo doeltreffend mogelijke toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te verzekeren,

Verklaren zich bereid om samen met het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een stelsel op te zetten voor de uitwisseling van gegevens betreffende uitspraken die in kracht van gewijsde zijn gegaan, voorzover deze uitspraken krachtens het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst zijn gedaan door de rechterlijke instanties bedoeld in artikel 2 van genoemd protocol. De uitwisseling van gegevens omvat:

- de toezending aan het Hof van Justitie door de bevoegde nationale instanties van de beslissingen van de in artikel 2, onder a), genoemde rechterlijke instanties, alsmede de significante beslissingen van de in artikel 2, onder b), genoemde rechterlijke instanties;
- het rangschikken en tot documentatie verwerken van deze uitspraken door het Hof van Justitie, met zo nodig het maken van samenvattingen en van vertalingen, alsmede de publicatie van bijzonder belangrijke beslissingen;
- de toezending door het Hof van Justitie van de documentatie aan de bevoegde nationale instanties van de staten die partij zijn bij het protocol, alsmede aan de Commissie en de Raad van de Europese Gemeenschappen.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze gemeenschappelijke verklaring hebben gesteld.

Gedaan te Brussel, de negentiende december negentienhonderd achtentachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

Gemeenschappelijke verklaring

De regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Portugese Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

Op het ogenblik van de ondertekening van het Eerste Protocol betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980,

Verwijzende naar de gemeenschappelijke verklaring gehecht aan het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst,

Geleid door de wens een zo doeltreffend en eenvormig mogelijke toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te verzekeren,

Verlangende te voorkomen dat verschillen in uitlegging van het Verdrag afbreuk doen aan de eenheid van dit Verdrag,

Spreken de mening uit dat iedere staat die lid wordt van de Europese Gemeenschappen tot dit protocol dient toe te treden.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze gemeenschappelijke verklaring hebben gesteld.

Gedaan te Brussel, de negentiende december negentienhonderd achtentachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

TWEEDE PROTOCOL WAARBIJ AAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN BEPAALDE BEVOEGDHEDEN WORDEN TOEGEKEND INZAKE DE UITLEGGING VAN HET VERDRAG INZAKE HET RECHT DAT VAN TOEPASSING IS OP VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST, TER ONDERTEKENING OPENGESTELD TE ROME OP 19 JUNI 1980

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN BIJ HET VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

OVERWEGENDE dat het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, hierna „het Verdrag van Rome inzake verbintenissen” te noemen, in werking treedt na het neerleggen van de zevende akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring;

OVERWEGENDE dat de eenvormige toepassing van de bij het Verdrag van Rome inzake verbintenissen ingestelde regels de invoering van een regeling vereist die de eenvormige uitlegging daarvan waarborgt en dat daartoe aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de nodige bevoegdheden dienen te worden verleend, nog voordat het Verdrag van Rome inzake verbintenissen ten aanzien van alle lidstaten van de Europese Economische Gemeenschap van kracht is,

HEBBEN BESLOTEN het onderhavige protocol te sluiten en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen:

(Door de lidstaten aangewezen gevolmachtigden)

DIE, in het kader van de Raad van de Europese Gemeenschappen bijeen, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten,

OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT OVER DE VOLGENDE BEPALINGEN:

Artikel 1

1. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft met betrekking tot het Verdrag van Rome inzake verbintenissen de bevoegdheden die het Hof worden toegekend door het op 19 december 1988 te Brussel gesloten Eerste Protocol betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, voor ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980 ⁽¹⁾. Het protocol betreffende het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie zijn van toepassing.

2. Het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie wordt zo nodig aangepast en aangevuld overeenkomstig artikel 188 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Artikel 2 ⁽²⁾

Dit protocol is onderworpen aan bekrachtiging door de ondertekenende staten. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 3 ⁽³⁾

Dit protocol treedt in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op het nederleggen van de akte van bekrachtiging door de ondertekenende staat die deze handeling als laatste verricht.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 1.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1 op bladzijde 12.

⁽³⁾ Zie voetnoot 3 op bladzijde 12.

Artikel 4 ⁽¹⁾

Dit protocol, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese en de Spaanse taal, welke tien teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de regeringen van de ondertekenende staten.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

Gedaan te Brussel, de negentiende december negentienhonderd achtentachtig.

(Handtekeningen van de gevolmachtigden)

⁽¹⁾ Zie voetnoot 1 op bladzijde 14.